

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione patientiæ Dei expectantis hominem ad pœnitentiam.
Cap. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

gnosces tanti boni magnitudinem perseverabis in intima conuersione tua, & in pretiosissima gratia mea.

De consideratione patientiæ Dei expectantis hominem ad poenitentiam.

CAP. XX.

Multa sunt, & admirabilia beneficia mea, fili charissime, quæ te ad compunctionem mouere, & interioribus flammis urere deberent! Sed considera saltē unum ex illis, quod est quotidianum argumentum infinitæ bonitatis, & misericordiæ meæ. Ego sustento te, tribuens tibi vitam, & inspirationem, & omnia bona, quæ habes: omne quippe bonum à me descendit. Ego mitto tibi multas inspirationes, quasi nuntios meos inuitantes te ad pacem, & vitam, qua nihil amabilius est. Ego moueo impulsibus spiritus mei interiora tua etiã dum peccas, & repugnas dulcissimæ legi meæ. Ego præseruo te peccantem à maioribus malis, præsertim ab extremo malo æterni supplicij, quod mereris. Quomodo ergo resistis tantæ benignitati? Quomodo non mouet cor lapideum tuum infinita mansuetudo mea? An ignoras, quod patientia mea ad

pœnitentiam te adducit? cur ergo secundum duritiam tuam, & impœnitens cor thesaurizas tibi iram in diem iræ, & iusti iudicij mei? Ego per secreta m eruditionem meam, qua tango viscera tua crudelia, quæro mansuefacere te: & tu per internam duritiam repellis misericordiam meam. Ego sto ad ostium, & pulso desiderans habitare in thalamo animæ tuæ, quam redemi: & tu obturas aures, ne sentias ictus meos, quasi essem fur aliquis, qui vellet furari bona domus tuæ: Non est utilis, fili, ingratitude hæc, quam qui audierit, expauescet. Quis enim audiuit vnquam talia, & tam horribilia, quæ fecit adultera anima tua? Quis credet me Deum Redemptorem, & Amicum tuum tam sollicitum esse salutis tuæ, ac si nihil aliud in gubernatione mundi cogitarem; & te è contrariò esse adeò durum, & infidellem, vt nihil aliud videaris cogitare, quàm quomodo resistas diuinæ charitati meæ? Cesset ergo iam, fili, stultitia hæc, qua multiplicas peccata sine fine, & disce gratitudinem, & fidelitatem, quam debes fidelissimo Domino, & custodi tuo. Satis expectaui te repugnantem, & anteponentem amores terrenos cælesti amoris meo: conuertere ergo nunc ex toto corde,

de,

de, & require me, vt saluam facias ab innumera-
 bilibus hostibus animam tuam. Tempus breue est: ne patiaris transire dies
 istos paucos, quos ad negotiandum, assignauit tibi; vt acquiras bona mercatura,
 æternas diuitias regni mei. Si audieris me monentem, & inuitatem, ego ero val-
 de liberalis, & misericors: & quicquid perdidisti, tot diebus, quibus offendi-
 sti me, reparabis superueniente gratia, & liberalitate mea. Hæc sit, fili charissime,
 sapientia tua: hæc sit prudentia tua: caue ne nimis proteruè prouoces me ad iram,
 & abutaris infinita patientia mea, sicut stulti multi fecerunt, quos nunc
 torquet Inferni flamma. Sequere consilia filiorum meorum, qui tremunt
 ad sermones meos & præueniunt mansuetissimo corde faciem meam: & ego
 mittam tibi largum imbrem misericordiæ, & implebo dulcissima consolatione
 fatigata viscera tua.

*De beneficijs diuinis quæ in commune
 considerata mouent ad compunctio-
 nem.*

CAP. XXI.

COR tuum, fili, nimis durum est.
 Cū enim nocte & die non cesses acci-

C **o** **pere**